

Diyalog

Dünya, İnsan ve Hayaller Üzerine...

Değerli Meslektaşlarım,
Bugüne kadar kaç kişi hayallerinden sınıfta kaldı ya da hayalleri yüzünden suçlandı? Çocukluk döneminden bahsetmiyorum, o dönemlerde nice hayaller kurduk, suya düşen... Bizim şimdiki hayallerimiz daha gerçekçi, daha paylaşımcı, afaki olmayan... Kurduğumuz hayaller hep geleceğe dönük oluyor, ortak geleceğimize...

Sadece bizim mesleğimiz için değil, ülkemizin geleceği üzerine de hayaller kuruyoruz şu günlerde. Hayal kuruyoruz diyorum çünkü, kendi çıkarı için diğerini görmezden gelmeye çalışanların var olduğu bir dünyaya doğru gidiyoruz. Bu tür haddini bilmezliklerin yaşanmadığı bir ortamın hayalini kuruyoruz ve sanırım sınıfta kalıyoruz.

Birileri, hayallerimizi suya düşürmek için insanüstü bir çaba sarf ediyor. Oysa bilmiyorlar ki ötekini yok etmeye çalışırken kendisi de gündün güne eriyor. Son günlerde ilaç üreticileriyle yaşadığımız süreç, belki tanımlanması zor bir süreç. Hep kendini haklı görmek, başkasını ezeerek merdivenleri çıkmayı tercih etmek, başta kolay bir yöntem olarak görünse de tepetaklak olmanın belki de başka bir adı.

Bir yandan bu tür çirkinliklerle uğraşırken, birlikte olma, sırt sırta verme geleneğimiz de tek dayanağımız oluyor. Son günlere kadar öyle olduğunu umuyordum en azından. Ama bizim içimizde olan, düşmanca tavır içinde olan, kimi zaman başkalarının mesleki birikimlerini hiçe sayarak mesleğini bile kendine oyun aracı yapmaya çalışan "oyunbozanlar" ya da işgüzarlar da hayallerimizin suya düşmesi için uğraşıyorlar.

İnsan, paylaştığı sürece, ortak alanda yaşamaya tahammül ettiği sürece, hırslarından arındığı sürece insandır.

Yoksa içi boş bir nesneden farksız değildir. İşte, mesleğimizi, yenilikleri takip ederek sürekli öteye götürme çabasının yanında, ne yazık ki insanları düzeltmeye de çalışıyoruz, daha yaşanılabilir bir dünya için. Bir hikâye vardır; babası rahat koltuğunda oturmuş, ayaklarını da

uzatmış gazetesini okur. Çocuk gelir bir iki soru sorar, öğrenmek ister, meraklıdır, bir şeyleri paylaşmak ister. Baba homurdanarak parçalanmış bir dünya haritası verir çocuğa, bunu düzeltmesini ister. Böylece çocuk dünya haritasını asla birleştiremeyecektir ve kendisi de rahat edecektir. Çocuk beş dakika sonra gelir, haritayı birleştirmiştir. Baba şaşkınlıkla sorar, "nasıl yaptın oğul der". Çocuk çok kolay olduğunu söyler: "Haritanın arkasında kocaman bir insan resmi vardı, insanı düzelttim, dünya da kendiliğinden düzeldi."

Önce birbirimize tahammülü öğrenmeliyiz, yoksa kendinize yarattığınız o dünyanızda boğulup gidersiniz.

Sevgili Dostlarım,

Bu yazımda aslında çok şeyi paylaşmak isterdim. Ancak sizlere sorunlardan, çözümlerden, mesleğimizle ilgili kötü emelleri olanlardan, hakkımıza düşen paya bile göz dikenlerden, hakkına razı olmayanlardan, kendini güç odağı sananlardan bahsetmeyeceğim. İlacı bir meta, bir reklam aracı görerek, paylarını arttırmak isteyen ancak; insan sağlığı dolayısıyla kendi eş, dost ve çocuklarının sağlığıyla oynadıklarının farkında bile olmayanlardan da söz etmeyeceğim. Koltukta kalabilmek uğruna popülizm yapan, bir diğer deyişle ucuz oyunlar peşinde koşan, eylemlerde eczacısının motivasyonunu oturduğu yerden sağlamaya çalışan ve elbette ki haliyle başarılı olamayan, Türkiye ortalamasının çok altında kalan ama lafa gelince mangalda kül bırakmayanlardan da bahsetmeyeceğim. Bunları zaten her zaman her yerde söylüyoruz, sizler de gayet iyi biliyorsunuz.

Tek söyleyebileceğim şey, hayallerinizden ve mücadelezden asla vazgeçmeyin. Bunu yok saymaya kalkanlara da cevaplarını vermektan çekinmeyin. Unutanlar için; biz büyük bir örgütüz. Siz kendinize inanın, nasılsa onlar da bir gün size inanacaklardır!

Sevgiyle kalın...

Ecz. Hilmi ŞENER

II. Başkan

TEB Haberler Sorumlu Yazı İşleri Müdürü